

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/56/2023
Identifikačné číslo spisu: 2322010552
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štíft
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2322010552.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného U. L. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. januára 2024 dovolanie obvineného U. L. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Albína Lancza proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. novembra 2022, č. k. 5To/81/2022-1186, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 3. júna 2022, č. k. 5T/36/2022-1067, uznal obvineného U. L. (v spoločnom konaní s D. K. a V. L.) za vinného v bode 1 z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 (ďalej „Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že obvinení D. K., U. L. a V. L. samostatne, ale aj spoločným konaním, po vzájomných dohodách v dobe najmenej od mesiaca júl 2021 až do dňa 12. novembra 2021, bez oprávnenia zadovážovali metamfetamín, ktorý mali bez oprávnenia vo svojej držbe, ako aj na rôznych miestach v okrese Y, najmä na adrese F.Ľ. Ú.Ľ. Š. L. XXX/XX, na adrese F. XXX, na adrese P.ď, L.. D.. Š. XXXX/XX, na presne nezistenom mieste v k. ú. R. P., pri futbalovom ihrisku v tzv. „mítvej schránke“, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach, a to za účelom vlastného užívania a predaja odberateľom, pričom obvinení U. L. a V. L. si metamfetamín zadovážovali od doposiaľ nestotožnenej osoby, obvinený D. K. metamfetamín kupoval od obvineného V. L. a U. L. za cenu 30,- eur za gram, metamfetamín potom ďalej distribuovali čiastočne spoločne a čiastočne každý sám, obvinený D. K. predával metamfetamín I. B. raz týždenne po dobu posledných 3 rokov, pričom posledného pol roka, t. j. minimálne od mesiaca jún 2021 mu ho predával každý druhý deň za 10-15,- eur za 3 dieliky v striekačke o objeme asi 2 ml; L. C. predával

metamfetamín 2-3 krát za mesiac za 50,- eur po dobu 5 rokov; C. B. predával metamfetamín po dobu posledných 2 rokov približne 2-3 krát týždenne za 10,- eur; J. F.č predával metamfetamín posledné 4 mesiace približne 20 krát za 50,- eur; T. Q.ľ dával metamfetamín ako odplatu za vykonanie prác okolo domu 2-3 krát mesačne po dobu 1 roku; D. P. predával metamfetamín od leta 2021 2 krát do týždňa v množstve 2-3 čiary, pričom kubík predával za 50,- eur; L. K. dával metamfetamín, nakoľko žili v spoločnej domácnosti a spolu ho užívali asi 8 mesiacov a menovaná ho vozila do P., resp. do R. P. 3-4 krát, kde si obvinený K. kupoval pervitín od obvineného L., obvinený U. L. sprostredkúval predaj metamfetamínu obvinenému K. v období august 2021 až november 2021; I. B. predal 2 krát metamfetamín v zatavenej striekačke o objeme 2 ml za sumu 20,- eur v presne nezistené dni mesiaca október 2021; F. Q. (stíhanému v samostatnom konaní, ktorého vina doteraz nebola právoplatne preukázaná) predal metamfetamín 5 krát za sumu 50,- eur za 2-3 gramy v presne nezistené dni v P. a na iných miestach; obvinenému L. opakovane daroval metamfetamín v presne nezistené dni v období august 2021 až november 2021, obvinený V. L. dával metamfetamín I. B. zadarmo celkovo 3 krát, vždy 2 dieliky v zatavenej striekačke, približne v mesiaci október 2021 a tiež mu sprostredkoval kúpu metamfetamínu od obvinenému U. L.; F. Q. (stíhanému v samostatnom konaní, ktorého vina doteraz nebola právoplatne preukázaná) pred 3 mesiacmi pred zadržaním zo dňa 12. novembra 2021 sprostredkoval predaj metamfetamínu cez obvineného U. L. v množstve 2-3 gramy za 50,- eur a dňa 12. novembra 2021 mu predal metamfetamín v množstve 10,036 g s priemernou koncentráciou 75,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 7.617 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 101 dávkam drogy za sumu 300 eur,

zároveň dňa 12. novembra 2021 D. K. bez oprávnenia mal u seba :

1. plastové vrečko s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 9,095 g, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,9 %, obsahujúci 6.539 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 91 bežným dávkam drogy,
2. vrečko obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 683 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 72,9 %, obsahujúci 498 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 7 bežným jednotlivým dávkam drogy,
3. plastovú striekačku, v ktorej sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 323 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 72,7 %, obsahujúci 235 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 4 bežným jednotlivým dávkam drogy,
4. vrečko, v ktorom sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 5,293 g, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,5 %, obsahujúci 3.784 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 53 bežným jednotlivým dávkam drogy a v troch predložených vreckách sa nachádzal biely kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 280 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,8 %, obsahujúci 201 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 3 bežným jednotlivým dávkam drogy,
5. vrečko, v ktorom sa nachádzal čiastočne vlhký béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 128 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 70,9 %, obsahujúci 91 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,
6. vrečko, v ktorom sa nachádzal čiastočne vlhký béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 213 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 63,0 %, obsahujúci 134 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,
7. plastové vrečko, v ktorom sa nachádzalo konope s hmotnosťou 688 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,7 % hmotnostných, obsahujúce 74 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, v ďalšom plastovom vrecku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 331 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,4 % hmotnostných, obsahujúce 31 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 1 bežnej jednotlivéj dávke drogy a v ďalšom vrecku sa nachádzalo konope o hmotnosti 758 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,9 % hmotnostných, obsahujúce 60 mg THC,

ktoré množstvo zodpovedá 2 bežným jednotlivým dávkam drogy a v plastovom vrecku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 251 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 2,3 % hmotnostných, obsahujúce 6 mg THC, ktoré množstvo nie je spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka,

8. cigaretu tzv. joint, v ktorom sa nachádzala zmes konope a tabaku s hmotnosťou 209 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 6,0 % hmotnostných, obsahujúce 13 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 1 bežnej dávke drogy,

9. okrúhlu drvičku s označením „Amsterdam“, v ktorej sa nachádzalo konope s hmotnosťou 933 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,4 % hmotnostných, obsahujúce 134 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá podľa KEÚ BA minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

10. plátenné modré vrecko „Armani Jeans“ v ktorom bolo vrecko s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 101 mg s priemernou koncentráciou 66,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 67 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 1 bežnej jednotlivéj dávke drogy,

11. vrecko, v ktorom sa nachádzal béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 14 mg, ktoré nie je spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka, ktorých hodnota bola v celkovej sume 880,80 eur,

V. L. bez oprávnenia mal v osobnom motorovom vozidle F. Y., EČV Y. XXX Y. dňa 12. novembra 2021 a veci ktoré sa našli pri prehliadke vozidla na základe súhlasu prokurátora:

1. čierno-bielu ponožku a plastové vrecko, v ktorom sa nachádzali ďalšie dve plastové vrecká s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 14,396 g, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,7 %, obsahujúci 10.322 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo

zodpovedá 144 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorých hodnota bola v sume 791,78 eur,

obvinený U. L. mal v rodinnom dome mikrováhu na 200 g, určenú na váženie metamfetamínu, pričom zároveň obvinený U. L. bol rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/132/08 zo dňa 15. novembra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 14. júla 2011, sp. zn. 4To/33/11, právoplatným dňa 14. júla 2011, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pričom metamfetamín je v zmysle prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zakázaný a zaradený do II. skupiny psychotropných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle tejto prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zakázaný a zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd obvinenému U. L. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci: 1 ks látkové vrecko s obsahom igelitových vreciek, 1 ks školský diár s kontaktmi na osoby a telefónnymi číslami, 1 ks igelitové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom ďalších vreciek, 1 ks mobilný telefón zn. I. s puzdrom Y., 1 ks mobilný telefón zn. M. s bielym zadným krytom, 1 ks mobilný telefón s poškodeným displejom zn. L. H., mikrováha do 200 g, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát a zároveň bol tomuto obvinenému podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad v trvaní jeden rok.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podali obvinený U. L. a rovnako aj prokurátor odvolania, na podklade ktorých Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) rozsudkom z 3. novembra 2022, č.k. 5To/81/2022-1186, v bodoch II. a III. podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste obvineného U. L. a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci: 1 ks látkové vrecko s obsahom igelitových vreciek, 1 ks školský diár s kontaktmi na osoby a telefónnymi číslami, 1 ks igelitové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom ďalších vreciek, 1 ks mobilný telefón zn. I. s puzdrom Y., 1 ks mobilný telefón zn. M. s bielym zadným krytom, 1 ks

mobilný telefón s poškodeným displejom zn. L. H., mikrováha do 200 g, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený U. L. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Albína Lancza podaním z 19. júna 2023 (č. l. 1346-1350), v ktorom uviedol, že okresný súd a krajský súd vychádzali pri rozhodnutiach z nesprávneho posúdenia skutkového a právneho stavu pri nerešpektovaní procesných ustanovení a bol uložený neprimeraný trest nerešpektujúci zásady ukladania trestu s presahom do porušenia práva na obhajobu, čo by malo mať za následok zrušenie meritórnych rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu v časti o treste a prikázanie veci na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- dovolanie smeruje primárne k zjednaniu nápravy vo vzťahu k neprimerane prísnemu trestu, ktorý predstavuje neproporcionálnu perzekúciu osoby obvinenej s poukázaním na prístup obvinenej k veci, keď už v prípravnom konaní sa priznal, oľutoval konanie a napomáhal pri objasňovaní prípadu, čo sa premietlo do vyhlásenia o vine, došlo k výraznému zjednodušeniu a zľahčeniu ďalšieho postupu súdu, čo mohlo odôvodniť zvýhodnenie obvinenej v rámci procesu trestania s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. per analogiam, obvinený zároveň proaktívne prispieva k odhaleniu ďalšej trestnej činnosti mimo prejednávanej veci, bolo poukázané, že v rámci zaisťovacích úkonov u obvinenej nedošlo k zabezpečeniu žiadnej zakázanej látky, obvinený vykonával pracovnú činnosť v Rakúsku a na územie SR chodil len cez víkendy z dôvodu návštev syna a z produkovaného dôkazného stavu vyplýva, že obvinený realizoval len občasné a zriedkavé zobchodovanie nedovolených látok, čo výrazne vybočuje z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a odôvodňuje zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, obzvlášť závažný zločin pri skutkovom stave ako bol popísaný skutkovou vetou sa javí ako neprimerane prísné hodnotenie a uvedené aspekty by mohli odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák.,

- pri posudzovaní mechanizmu ukladania trestu neprichádza do úvahy postup v intenciách § 38 ods. 5 a ods. 6 Tr. zák., nakoľko predchádzajúce odsúdenie tvorí kvalifikačný znak a podmienil kvalifikáciu skutku podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pri korelácii skorších odsúdení poukázal na fakt, že pri jednom z nich došlo k upusteniu od potrestania, a preto toto rozhodnutie nemožno považovať za odsudzujúci rozsudok, tak ako to vyžaduje Trestný zákon na sprísňovanie trestnej sadzby, podľa doktrínálneho výkladu profesora I. T. totiž takéto rozhodnutie treba považovať za rozhodnutie sui generis, ktoré nenaplnia literu zákona na tomto úseku sprísňovania sadzby; pri posudzovaní výšky trestu je nevyhnutné prihliadnúť aj na skorší trest, ktorý obvinený už vykonal s výmerou presahujúcou jedenásť rokov, trest vyše jedenásť rokov a naňho nadväzujúci ďalší trest jedenásť rokov je možné vnímať drakonicky a neprimerane a nie je vhodné izolovane posudzovať skutky len preto, že formálne nie sú v súbehu a takým rigidným postupom dochádza k uloženiu neprimerane prísného trestu v rozpore so zásadami ukladania trestov pri poukazovaní na § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák. pri ignorovaní princípu proporcionality, pretože na naplnenie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania; z pohľadu neprimeraného sprísňovania trestnej represie poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 a z pohľadu kumulácie výkonov trestu odňatia slobody nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. II. ÚS 4022/2018 s tým, že uložený trest z pohľadu princípu spravodlivosti vzhľadom na nedávno vykonaný nepodmienečný trest jedenásť rokov a osem mesiacov je neprimerane prísný, tvrdý a nesúladný s cieľom a účelom trestania a apeluje na vhodnosť aplikácie mimoriadnych inštitútov smerujúcich k zmierneniu následkov, ktoré nastanú pri rigidnom a formalistickom uplatnení noriem trestného práva; tiež poukázal na zásadu trestného práva, podľa ktorej by tresty uložené spolupáchateľom nemali byť diametrálne odlišné a na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov v drogových veciach ohľadom mesta P. v rámci akcií F. s uložením trestov odňatia slobody od 8 do 10 rokov pri právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., keď k zmierneniu trestov viedlo ich priznanie a spolupráca a nebolo by spravodlivé, aby ich tresty boli nižšie ako u osoby, ktorá sa v rámci trestného konania správala totožne, avšak v omnoho menšom rozsahu, intenzite a čase,

- namietol nesprávnu právnu kvalifikáciu spáchania skutku na viacerých osobách podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., keď sa malo jednať o osoby D. K., V. L., F. Q. a I. B., pričom obchodovanie s osobami D. K. a V. L. je subsumované pod režim spolupáchateľstva a nemôže byť vyhodnocované ako naplnenie uvedeného kvalifikačného pojmu,

- v rámci písomného podania samotného obvinenej označeného ako „Vec: Doplňenie dovolania“ z 2.

júla 2023 (č. l. 1356-1359), tento poukázal na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. ohľadom porušenia § 1, § 2 ods. 9, § 163 ods. 3 a § 322 ods. 3 Tr. por. a § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s tým, že dovolanie dopĺňa proti výroku o vine a konaniu, ktoré mu predchádzalo a zároveň navrhol postupom podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušiť výkon rozhodnutia, proti ktorému smeruje dovolanie, pričom namietol, že okresný súd pochybil, keď prijal obžalobu, keď táto nespĺňala obligatórne náležitosti z pohľadu skutkového vymedzenia žalovanej trestnej činnosti v rozsahu konkrétnych jednotlivých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu a kvôli postupu okresného súdu obvinený v stave úzkosti a bezmocnosti pristúpil k vyhláseniu o vine, rovnaká vecná námietka ohľadom obsahového vyjadrenia všetkých zákonných znakov trestného činu sa týka aj skutkovej vety rozsudku a podľa obvineného napriek tomu, že s vyhlásením o vine je spojený obmedzený revízny prieskum dovolacieho súdu výlučne na zásadné porušenie práva na obhajobu, tak uvedené stráca reálny základ v prípade, ak sa dostane do kolízie s predmetom zákona a súd nemá procesný základ na to, aby dospel k výroku o vine za konanie, ktoré sa nezhoduje so všetkými znakmi trestnej činnosti.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta podaním z 30. júna 2023 (č. l. 1363), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nebol naplnený jediný prípustný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Žiadne uplatnené námietky nie je možné zaradiť pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) Tr. por. Pokiaľ dovolateľ namietla, že by považoval v jeho prípade za vhodné aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, resp. podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, tieto námietky nie sú subsumovateľné pod žiadny zo zákonom vymedzených dovolacích dôvodov. Nakoľko v predmetnej veci súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie U. L. o vine podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por., dané rozhodnutia sú v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. napadnuteľné dovolaním iba podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je prípustný a námietky, ktoré pod tento spadajú z pohľadu namietania nesprávnosti právnej kvalifikácie, nemôžu založiť dôvodnosť dovolania.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 7. augusta 2023 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v danom znení rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uplatnené dovolacie námietky je potrebné v zásade rozdeliť do dvoch skupín vzhľadom k tomu, že zo

spisu vyplýva, že dovolateľ na hlavnom pojednávaní k obžalobe urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré aj okresný súd prijal a dokazovanie sa v jeho prípade vykonávalo len ohľadom výrokov o treste a ochrannom opatrení, pričom aj vo veci podané odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu sa mohlo účinne týkať iba týchto výrokov vzhľadom na znenie § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., podľa ktorého môže obvinený napadnúť rozsudok odvolaním pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Do prvej skupiny dovolacích námietok treba preto zaradiť tie, ktorých podstatou je namietanie výroku o vine a konanie mu predchádzajúce, v rámci čoho dovolateľ v zásade namieta nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, nedostatočné skutkové vymedzenie jednotlivých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu a z tohto dôvodu aj predtým prijatie obžaloby okresným súdom. Dovolací súd uvádza, že tieto námietky týkajúce sa výroku o vine sú irelevantné, keďže obvinený (ani prokurátor) proti výroku o vine nepodal odvolanie, a teda nie je splnená podmienka uvedená v § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., podľa ktorého môže obvinený podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, resp. v § 372 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého oprávnená osoba môže podať dovolanie len vtedy, ak využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, pričom tento by muselo byť reálne možné podať proti výroku o vine zo strany obvineného (nie je určujúci obsah jeho odvolania), čo však zákon nepripúšťa, pokiaľ na hlavnom pojednávaní k obžalobe vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. vyplýva, že dovolanie možno podať aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny ohľadom výroku o vine, resp. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní smerujúcom proti iným výrokom, pričom však v tomto ustanovení nie je špecifikovaný subjekt, ktorému toto právo prislúcha. Taký subjekt, oprávnenú osobu podľa § 369 Tr. por. na podanie dovolania v prípade, ak súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijme vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní, že je vinný, je nevyhnutné odvodiť z ďalších ustanovení Trestného poriadku. Z vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že obvinený môže napadnúť dovolaním iba rozhodnutie druhostupňového súdu, ktorým bolo právoplatne vo veci rozhodnuté, resp. podmienkou prípustnosti podania dovolania obvineným je, že vydaniu rozhodnutia predchádzalo dvojinstančné konanie, čo nie je prejednávaná vec (ohľadom dovolaním napadnutého výroku o vine), keďže obvinený nepodal odvolanie ohľadom výroku o vine, resp. v prípade prijatia okresným súdom jeho vyhlásenia, že je vinný, také odvolanie podľa zákona podať ani nemohol. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v takomto prípade je subjektom oprávneným na podanie dovolania iba minister spravodlivosti podľa vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 1 Tr. por. Ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 2 Tr. por. neoddeliteľne nadväzujú na § 257 ods. 5 Tr. por., pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzujú subjekty oprávnené podať dovolanie a okruh rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť, a teda proti rozhodnutiu vydaného na základe súdom prijatého vyhlásenia obvineného, že je vinný, môže pri napadnutí výroku o vine podať dovolanie iba minister spravodlivosti a ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom tento záver vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019, S 14/2019 a R 12/2017). Z uvedeného vyplýva, že obvinený v prejednáwanej veci nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania, ktorým napáda výrok o vine a v danej časti dovolací súd nebol oprávnený podľa zákona vecne posudzovať dovolacie námietky týkajúce sa viny a pokiaľ by dovolanie obsahovalo len tieto námietky, muselo by byť odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Do druhej skupiny dovolacích námietok patria tie, ktorými dovolateľ namieta skutočnosti ohľadom uloženého trestu, v prípade ktorých dovolací súd po ich vecnom posúdení zistil, že nenapĺňajú žiadny z uplatnených dovolacích dôvodov ani iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) a písm. i) Tr. por., pričom však nešpecifikoval v prípade uplatnených vecných pochybení ich jednotlivé podradenie pod určitý dovolací dôvod. Uvedené však nie je prekážkou posúdenia vecných námietok,

resp. vytýkaných pochybení v dovolaní, keďže podľa ustálenej súdnej praxe viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por., pričom ak dovolací súd zistí chybu rozhodnutia vecne špecifikovanú dovolateľom, ktorej pri jej správnej právnej kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd zistenú chybu podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (primerane R 120/2012).

Uložený trest je v zásade možné namietat' v dovolaní podanom obvineným z pohľadu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Tr. por. Podľa ustálenej súdnej praxe (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, S 5/2011) vzájomný vzťah týchto dovolacích dôvodov je taký, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste a z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Všeobecné hľadiská stanovené pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41 Tr. zák. a § 42 Tr. zák. o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, nemožno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. Podľa tohto stanoviska dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedeného ustanovenia a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pričom nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod. Obdobne podľa R 51/2014 námietka nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a tento je daný podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. iba v prípade námietky nesprávneho použitia ustanovenia § 39 Tr. zák. pri uložení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ak nie je opreté o žiadnu skutočnosť, ktorá by zákonný dôvod pre takýto potup zakladala.

Pokiaľ dovolateľ namieta prísnosť uloženého trestu z pohľadu všeobecných hľadísk ukladania trestu ustanovených v § 34 Tr. zák. (s výnimkou namietania uloženia druhu trestu alebo jeho výmery v rozpore s Trestným zákonom), predtým vykonaného nepodmienečného trestu odňatia slobody, neaplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. per analogiam o mimoriadnom znížení trestu, uloženie miernejších trestov odňatia slobody spoluobvinenému alebo páchatelom v iných trestných veciach či inými obdobnými skutočnosťami, tak dovolací súd uvádza, že jednak nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod a jednak posúdenie primeranosti či neprimeranosti uloženého trestu nespadá pod žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., resp. pôsobnosť dovolacieho súdu je v tomto smere obmedzená len na posúdenie, či bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin nepripúšťa [§ 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.], čo prejednávaný prípad nie je. Obvinenému bol uložený trest podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (desať rokov až pätnásť rokov) pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere jedenásť rokov, čiže bol uložený druh trestu, ktorý zákon pripúšťa a vo výmere v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd pritom v napadnutom rozsudku (strany 22 a 23) uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby s analogickým použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. považoval za neprimeraný a uložený v rozpore s Trestným zákonom, resp. dôvody, ktoré ho

viedli k záveru o nemožnosti zloženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (ich podstatou bola špeciálna recidíva ohľadom dlherstva drog, predošlé opakované odsúdenia obvineného, resp. spáchanie trestného činu krátko po výkone trestu odňatia slobody), takže aj obsah napadnutého meritórneho rozhodnutia je z pohľadu uloženého trestu odňatia slobody relevantným spôsobom zdôvodnený. V tomto ohľade dovolací súd pripomína, že podľa ustálenej súdnej praxe (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, S 44/2017) použitie ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam v prípade súdom prijatého vyhlásia obvineného, že je vinný, je len možnosťou, nie povinnosťou súdu, t. j. také vyhlásenie nezakladá automaticky povinnosť súdu postupovať podľa týchto ustanovení o mimoriadnom znížení trestu a súd o ich aplikovaní či neaplikovaní rozhodne na základe posúdenia okolností, na ktoré má prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Z uvedených skutočností vyplýva, že z pohľadu uplatnených vecných námietok ohľadom uloženého trestu odňatia slobody (dovolať nenamietal uloženie trestu prepadnutia veci ani uloženie ochranného opatrenia) dovolací súd nezistil ani zásadné porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom, ktorým je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva) ani že by podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. bolo rozhodnutie z pohľadu uloženého trestu založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku a k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu môže v zásade dôjsť iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného z pohľadu, že odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na spochybňujúcom dôkaze).

Z pohľadu posudzovania primeranosti či neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody sú teda uplatnené námietky irelevantné, resp. v prípade namietania rozpornosti so zákonom uloženého druhu trestu a jeho výmery, išlo by o námietky nedôvodné. Dovolací súd k daným námietkam napriek tomu pre úplnosť uvádza, že ohľadom poukazovania na predtým uložený trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/132/2008 vo výmere jedenásť rokov a osem mesiacov, tak tento bol podľa odpisu registra trestov dovolať vykonaný 21. mája 2021, pričom dovolať sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil až následne (podľa skutkovej vety v období od mesiaca júl 2021 do 12. novembra 2021), takže v danom prípade nepripadala do úvahy ani prípadná aplikácia ustanovenia § 43 Tr. zák. o ďalšom treste (ide o recidívu po vykonaní trestu odňatia slobody). Obdobne pokiaľ dovolať poukazoval, že neprichádzal do úvahy postup podľa § 38 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., tak tieto ustanovenia neboli krajským súdom v napadnutom rozsudku pri ukladaní trestu aplikované, resp. pokiaľ bolo dovolaťom poukazované na jedno z predošlých odsúdení, že došlo k upusteniu od potrestania, tak z odpisu registra trestov dovolať vyplýva, že malo dôjsť k upusteniu od uloženia súhrnného trestu, čo je v zásade iný spôsob rozhodnutia ako uvádza dovolať. Pokiaľ dovolať poukazuje na miernejšie tresty odňatia slobody uložené spoluobvinenému či v iných trestných veciach, tak uvedené nie je určujúce, keďže každého obvineného či trestnú vec treba posudzovať osobitne z pohľadu zásad ukladania trestov a napríklad spoluobvinenému V. L. bol na rozdiel od dovolať ukladaný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a napokon aj v jeho prípade krajský súd ako odvolací súd na rozdiel od okresného súdu nepoužil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla také námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382

písm. c) Tr. por. odmietol.

Keďže v prípade podaného dovolania pri jeho predbežnom preskúmaní nebolo zistené, že by bol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd nezistil dôvod na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody u dovolateľa podľa § 380 ods. 4 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.